

C-175/20. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2020. április 14.

A kérdést előterjesztő bíróság:Administratīvā apgabaltiesa (regionális közigazgatási bíróság,
Lettország)**Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:**

2020. március 11.

Felperes és fellebbező:

SIA SS

Alperes és ellenérdekű fél:

Valsts ieņēmumu dienests (állami adóhatóság, Lettország)

Az alapeljárás tárgya

Az alperes (adóhatóság) határozata – amelyben az alperes elutasította a felperes által benyújtott panaszt, és helybenhagyta az utóbbi számára küldött információkérést – ellen benyújtott, hatályon kívül helyezés iránti kereset, amely azon alapul, hogy az említett határozat ellentétes az (EU) 2016/679 rendelet (általános adatvédelmi rendelet; a továbbiakban: GDPR) rendelkezéseivel.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

AZ EUMSZ 267. cikk alapján a kérdést előterjesztő bíróság a GDPR számos rendelkezésének értelmezését kéri, és először is azt kérdezi, hogy az említett rendeletben – különösen az 5. cikkének (1) bekezdésében – előírt követelmények alkalmazhatók-e az adóhatóság által kibocsátott valamely információkérésre; másodsor pedig, hogy létezik-e olyan jogszerű cél, amely igazolhatja az olyan adatkérést, amely esetében nincs meghatározva a kért adatok mennyisége, valamint az adatközlési kötelezettség fennállásának időtartama, nincs megjelölve

az említett adatok kezelésének célja, és az az érintettek egy nem meghatározott csoportjára vonatkozik, harmadszor pedig, hogy melyek az annak meghatározását lehetővé tevő kritériumok, hogy az adatkezelőként eljáró adóhatóság biztosítja-e az adatkezelés említett rendeletben előírt követelményeknek való megfelelését, különösen ami az adatkezelés jogszerűségét, annak eseti jellegét, célkitűzéseit, terjedelmét és formáját illeti.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az általános adatvédelmi rendeletben előírt követelményeket, hogy az adóhatóság által kibocsátott, a jelen jogvita tárgyát képezőhöz hasonló információkérésnek – amellyel az adóhatóság jelentős mennyiségű személyes adatot tartalmazó információ átadását kéri – meg kell felelnie az általános adatvédelmi rendeletben (különösen az 5. cikkének (1) bekezdésében) előírt követelményeknek?
- 2) Úgy kell-e értelmezni az általános adatvédelmi rendeletben előírt követelményeket, hogy az adóhatóság eltérhet az említett rendelet 5. cikkének (1) bekezdésében foglaltaktól még akkor is, ha a Lett Köztársaságban hatályos szabályozás a hivatkozott hatóságot ilyen jogkörrel nem ruházza fel?
- 3) Úgy lehet-e tekinteni az általános adatvédelmi rendeletben előírt követelmények értelmezése során, hogy fennáll egy jogszerű cél, amely igazolja a jelen jogvita tárgyát képezőhöz hasonló információkérés útján előírt azon kötelezettséget, hogy meg nem határozott mennyiségben és időtartam alatt az összes kért adatot át kell adni, anélkül, hogy meg lenne határozva az említett információkérés teljesítésének határideje?
- 4) Úgy lehet-e tekinteni az általános adatvédelmi rendeletben előírt követelmények értelmezése során, hogy fennáll egy jogszerű cél, amely igazolja a jelen jogvita tárgyát képezőhöz hasonló információkérés útján előírt azon kötelezettséget, hogy az összes kért adatot át kell adni, még akkor is, ha az információkérés nem jelöli meg (vagy hiányosan jelöli meg) az információközlés célját?
- 5) Úgy lehet-e tekinteni az általános adatvédelmi rendeletben előírt követelmények értelmezése során, hogy fennáll egy jogszerű cél, amely igazolja a jelen jogvita tárgyát képezőhöz hasonló információkérés útján előírt azon kötelezettséget, hogy az összes kért adatot át kell adni, még akkor is, ha a gyakorlatban a kérelem teljes mértékben valamennyi olyan érintettre vonatkozik, aki valamely portálon „Idegenforgalom” cím alatt hirdetéseket tett közzé?
- 6) Milyen szempontok alapján kell vizsgálni, hogy az adatkezelőként eljáró adóhatóság megfelelően biztosítja-e, hogy az adatkezelés (ideértve az

információk megszerzését is) megfelel az általános adatvédelmi rendeletben előírt követelményeknek?

- 7) Milyen szempontok alapján kell vizsgálni, hogy egy, a jelen jogvita tárgyát képezőhöz hasonló információkérés megfelelően indokolt és eseti jellegű-e?
- 8) Milyen szempontok alapján kell vizsgálni, hogy a személyes adatok kezelése a feltétlenül szükséges mértékben és az általános adatvédelmi rendeletben előírt követelményekkel összeegyeztethető módon történik-e?
- 9) Milyen szempontok alapján kell vizsgálni, hogy az adatkezelőként eljáró adóhatóság biztosítja-e az adatkezelésnek az általános adatvédelmi rendelet 5. cikkének (1) bekezdésében előírt követelményeknek való megfeleléseit (elszámoltathatóság)?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések

A természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet: (1) és (31) preambulumbekkezdés, 5. cikk (a személyes adatok kezelésére vonatkozó elvek), 6. cikk (az adatkezelés jogszerűsége), valamint a 23. cikk (korlátozások) (1) bekezdésének e) pontja.

A hivatkozott nemzeti jogi rendelkezések

Likums „Par nodokliem un nodevām” (az adózás rendjéről szóló törvény): 15. cikk (6) bekezdése (az információkérés időpontjában hatályos változatában).

Fizisko personu datu apstrādes likums (a személyes adatok kezeléséről szóló törvény): 25. cikk (1) bekezdése.

A Bíróság ítélezési gyakorlata

Az Európai Unió Bíróságának 2019. január 16-i Deutsche Post ítélete (C-496/17, EU:C:2019:26), 53. pont.

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 2018. augusztus 28-án a Valsts ieņēmumu dienests (állami adóhatóság, Lettország, a továbbiakban: VID) Nodokļu kontroles pārvaldējānak (adóellenőrzési hivatalának) igazgatója információkérést intézett a felpereshez, amelyben— az adózás rendjéről szóló törvény 15. cikkének (6) bekezdése alapján – a felperest arra szólította fel, hogy újítsa meg a VID hozzáférést a felperes által működtetett www.ss.com portálon közzétett hirdetésekben foglalt, a

hirdetők telefonszámával, valamint a gépjárművek gyártási számával kapcsolatos információkhoz, és legkésőbb 2018. szeptember 3-ig adjon tájékoztatást az említett portálon „Idegenforgalom” cím alatt a 2018. július 14. és augusztus 31. közötti időszakban közzétett hirdetésekről. Az adóellenőrzési hivatal igazgatója azt kérte a felperestől, hogy a tájékoztatást elektronikusan, egy olyan formátumban adja meg, amelyben lehetőség van az adatok szűrésére és kiválasztására. Azt is kérte, hogy a fájl a következő információkat tartalmazza: a hirdetés hivatkozása, a hirdetés szövege, a gépjármű gyártmánya, típusa, gyártási száma, ára, az eladó telefonszáma. Abban az esetben, ha a hozzáférés megújítása nem lehetséges, az adóellenőrzési hivatal igazgatója azt kérte a felperestől, hogy adjon tájékoztatást ennek okáról, valamint arra kérte a felperest, hogy az említett információkat az előző hónapban közzétett hirdetésekkel kapcsolatban legkésőbb minden hónap harmadik napjáig közölje.

- 2 A felperes panaszt nyújtott be a VID főigazgatójához, és vitatta az említett információkérését. A felperes szerint az információkérés terjedelme a törvény által nem igazolt (amely törvény nem határozza meg konkrétan a szolgáltatandó információk mennyiségét), és nem felel meg az arányosság elvének, sem pedig a GDPR-ben meghatározott személyes adatokkal kapcsolatos adattakarékosság elvének, amelyet a VID-nek mint adatkezelőnek tiszteletben kell tartania, mivel a kért információk személyes adatoknak minősülnek. Az információkérésben azonban nincs meghatározva sem az érintettek valamely konkrét csoportja, sem az előírt adatkezelés célja vagy terjedelme, sem pedig az [adatközlési] kötelezettség fennállásának időtartama.
- 3 A 2018. október 30-i határozattal (a továbbiakban: határozat) a VID elutasította az említett panaszt, és helyt adott az információkérésnek.
- 4 A határozat indokolása lényegében megállapítja, hogy az adóhatóság az említett adatok kezelése során a törvény által ráruházott feladatokat látja el és hatásköröket gyakorolja. Konkrétan, az említett hatóság felelős az adók, járulékok és egyéb hozzájárulások beszedéséért és ellenőrzéséért, valamint a törvény alapján e feladatok keretében köteles a természetes és a jogi személyek gazdasági és pénzügyi tevékenységeit felügyelni annak biztosítása céljából, hogy az említett befizetéseket az államkincstár és az Unió költségvetése részére teljesítsék. Az adók időben történő beszedése a köz érdekét szolgálja. E feladatok ellátása céljából a törvény a VID tisztviselőit az elszámoláshoz, valamint az adóztatandó tényállás rögzítéséhez, illetve az adók és járulékok ellenőrzéséhez szükséges iratok és információ begyűjtésére vonatkozó jogkörrel ruházza fel. Különösen, – az adózás rendjéről szóló törvény 15. cikkének (6) bekezdésével (az információkérés időpontjában hatályos változatában) összhangban – a hirdetések interneten történő közzétételére irányuló szolgáltatások nyújtói az állami adóhatóság kérelmére kötelesek átadni a rendelkezésükre álló azon információkat, amelyek az említett szolgáltatások igénybevételével hirdetéseket közzétevő adóalanyokkal, valamint az általuk közzétett hirdetésekkel kapcsolatosak. A személyes adatok kezeléséről szóló törvény 25. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy az említett adatok kezelése akkor megengedett, ha a GDPR 6. cikkének

(1) bekezdésében konkrētan meghatározott okok közül legalább egy fennáll. A rendelet 6. cikke (2) és (3) bekezdésének az adatkezelőre vonatkozó jogi kötelezettség teljesítése, a közérdekű feladat ezen adatkezelő által történő végrehajtása, illetve a törvény által az adatkezelőre ruházott közhatalmi jogosítvány gyakorlása céljából történő adatkezeléssel kapcsolatos rendelkezéseit az érintett területtel kapcsolatos normatív aktusok határozzák meg részletesen. Ezenkívül a törvény védi az alperes birtokában lévő bizalmas információkat, különösen az adóhatóság alkalmazottai számára előírt, az ezen információk megsztására vonatkozó tilalom által.

- 5 A felperes a határozat hatályon kívül helyezése iránti keresetet nyújtott be az Administratīvā rajona tiesához (körzeti közigazgatási bíróság, Lettország), és arra hivatkozott, hogy a határozat indokolása sem az adatkezelés konkrét célját, sem az e tekintetben szükséges adatok mennyiségét nem jelölte meg. A felperes tehát úgy véli, hogy a hivatkozott határozat sérti a GDPR 5. cikkében meghatározott, a személyes adatok kezelésére vonatkozó elveket, amelyeket az alperesnek mint adatkezelőnek tiszteletben kell tartania, azaz egyértelműen meghatározott feltételeket kell megjelölnie, amelyek alapján ki kell választani a beazonosítható személyek valamely konkrét csoportjával kapcsolatban kért információkat.
- 6 2019. május 21-i ítéletével az Administratīvā rajona tiesa (körzeti közigazgatási bíróság) a keresetet elutasította, és megállapította, hogy lényegében megalapozott az alperes azon érvelése, amely szerint nem írható elő korlátozás arra vonatkozóan, hogy az adóhatóság valamely személlyel kapcsolatban mennyi információhoz férhet hozzá, kivéve, ha a szóban forgó információ nem áll összhangban az adóhatóság által végzett adatkezelés céljával. Az említett bíróság szerint nem merül fel kétség ebben a tekintetben, mivel a kért információ szükséges a be nem jelentett gazdasági tevékenységek azonosításához, és a GDPR rendelkezései csak a felperes mint szolgáltatásnyújtó tekintetében alkalmazandók, a VID tekintetében azonban nem.
- 7 A felperes fellebbezést nyújtott be az említett ítélettel szemben a kérdést előterjesztő bírósághoz, és megismételte az eredeti panaszban és az elsőfokú eljárásban előterjesztett keresetben egyaránt előadott, az alperes azon kötelezettségével kapcsolatos érveket, hogy ismertetnie kell a kért információk mennyiségének hasznosságával kapcsolatos megfontolásait, és tiszteletben kell tartania az arányosság elvét, mivel – álláspontja szerint – az említett információkéréssel összefüggésben az alperest is adatkezelőnek kell tekinteni, és utóbbinak ennél fogva teljesítenie kell a rendeletben megállapított követelményeket. A felperes szerint a GDPR nem állapít meg olyan kivételeket, amelyek értelmében valamely nemzeti hatóság mentesül az e rendelet által meghatározott követelmények teljesítése alól, és saját hatáskörében kezelheti a személyes adatokat.
- 8 A felperes azt kérte a kérdést előterjesztő bíróságtól, hogy előzetes döntéshozatal céljából terjesszen kérdéseket az Európai Unió Bírósága elé a GDPR rendelkezéseinek értelmezésével kapcsolatban.

A felek főbb érvei az alapeljárásban

- 9 A felperes úgy véli, hogy a GDPR alkalmazható a jelen ügyben, mivel az információkérés útján begyűjtött személyes adatok tekintetében figyelembe kell venni, hogy az alperes az említett rendelet értelmében adatkezelőnek minősül, és ennél fogva teljesítenie kell az abban meghatározott követelményeket. Ugyanakkor a felperes szerint az információkéréssel az alperes megsértette az arányosság elvét, mivel azt írja elő, hogy vele minden hónapban meg nem határozott számú hirdetéssel kapcsolatban jelentős mennyiségű adatot közöljenek, és nem jelöl meg olyan konkrét adóalanyokat, akikkel szemben adóellenőrzést indított. Azt állítja, hogy az információkérés nem jelöli meg, hogy mennyi ideig áll fenn a felperesnek az említett kérelemben foglalt információk alperes részére történő átadására vonatkozó kötelezettsége. A felperes tehát megállapítja, hogy az alperes megsértette a GDPR 5. cikkében foglalt, a személyes adatok kezelésére vonatkozó elveket (jogszerűség, tisztességes eljárás és átláthatóság). Hozzáteszi, hogy sem az információkérés, sem pedig a határozat indokolása nem határozza meg konkrétan azt, hogy az információknak az alperes által meghatározottak szerint történő kezelése milyen konkrét keretbe (célhoz kötöttség) illeszkedik, valamint a szükséges információk mennyiségét (adattakarékosság) sem. Álláspontja szerint a hatóságnak az információkérésben egyértelműen meghatározott feltételeket kell feltüntetnie, amelyek alapján ki kell választani az e hatóság által a beazonosítható személyek valamely konkrét csoportjával kapcsolatban kért információkat.
- 10 Az alperes – a jelen összefoglaló 4. pontjában bemutatott indokolás alapján – azt állítja, hogy az uniós jogszabályokban előírt követelmények nem befolyásolhatják a vitatott határozat tartalmát.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem alapjának rövid bemutatása

- 11 A jogvita az alkalmazandó rendelkezésekkel, azok értelmezésével, valamint azon kérdéssel kapcsolatos, hogy a VID információkérésében, valamint a határozat indokolásában kifejtett jogi indokolás igazolja-e a felperessel szemben a vitatott közigazgatási aktus által megállapított kötelezettséget.
- 12 2016. november 23-án az adózás rendjéről szóló törvény 15. cikkének módosítására került sor, amely 2017. január 1-jén lépett hatályba, és e módosítás az említett cikket egy (6) bekezdéssel egészítette ki.
- 13 A vitatott közigazgatási aktus az adózás rendjéről szóló törvény 15. cikkének (6) bekezdésén (az információkérés időpontjában hatályos változatában) alapul, amely megállapította, hogy a hirdetések interneten történő közzétételére irányuló szolgáltatások nyújtói az állami adóhatóság kérelmére kötelesek átadni a rendelkezésükre álló azon információkat, amelyek az említett szolgáltatások igénybevételével hirdetéseket közzétevő adóalanyokkal, valamint az általuk közzétett hirdetésekkel kapcsolatosak.

- 14 A jogszabálmódosításhoz fűzött indokolásból azt a következtetést lehet levonni, hogy figyelembe vették az arányossággal kapcsolatos megfontolásokat, többek között az adatvédelemmel kapcsolatos szabályozás szempontjából. Az indokolás megállapítja, hogy ahhoz, hogy a VID az interneten be nem jelentett gazdasági tevékenységeket azonosíthasson, szükséges többek között a hirdetések közzétételére irányuló szolgáltatások nyújtóinak arra való kötelezése, hogy adják át az adóhatóságnak a más adóalanyok gazdasági tevékenységeivel kapcsolatban rendelkezésükre álló vagy általuk őrzött adatokat. Az a szabály, amely a VID-et az említett információkérésre vonatkozó jogkörrel ruházta fel, arányosnak minősül az adatvédelemmel kapcsolatos normatív rendelkezések szempontjából. A Fizisko personu datu aizsardzības likums (a személyes adatok védelméről szóló törvény) a személyes adatok kezelése tekintetében védi a természetes személyek alapvető jogait és szabadságait, különösen a magánélet tiszteletben tartásához való jogot. E jog a Latvijai Republikas Satversme (Lett Köztársaság alkotmánya) 96. cikkéből ered, amely megállapítja, hogy mindenkinek joga van arra, hogy magánéletét, lakhelyét és levelezését tiszteletben tartsák. Az alkotmány 116. cikke előírja, hogy e jog a törvény által meghatározott esetekben, harmadik felek jogainak, a demokratikus politikai rendszer, valamint a biztonság, a jólét és a közérkölcsek védelme érdekében korlátozható. A törvénytervezetben foglalt szabályozás jogszerű célkitűzést követ, ami a társadalmi jólét előmozdítását jelenti. Az adókijátszás elleni küzdelem növeli az államháztartási bevételeket és javítja az üzleti környezetet. Ezenkívül a VID – a törvénytervezetben konkrétan meghatározott szervezetekhez intézett információkéréssel – olyan információkat szerezhet, amelyekhez általában – a digitális gazdaságra vonatkozó elvekre (bizonyos szervezetek például digitális formában tárolnak információkat a más adóalanyok által folytatott elektronikus kereskedelemmel vagy a digitális környezetben értékesített termékekért vagy nyújtott szolgáltatásokért kapott összegekkel kapcsolatban) tekintettel – kevésbé szigorú intézkedések útján nem lehet hozzáférni. Másfelől, a VID által kért információmennyiség nem haladna meg a valamely jogszerű célkitűzés eléréséhez szükséges mértéket. A hirdetések interneten történő közzétételére irányuló szolgáltatások nyújtóitól [...] szerzett információ az az információ, amely a gazdasági szereplő azonosításához szükséges, és amely [...] az adóalanyok gazdasági tevékenységével, nem pedig a magánélettel kapcsolatos adatokat tartalmaz. A fentiekre tekintettel a társadalom által nyert haszon nagyobb lenne a személyek jogainak korlátozásánál, miáltal a törvénytervezetben foglalt szabályozás arányos.
- 15 A hivatkozott törvénynek az előzetes döntéshozatalra utaló végzés meghozatala időpontjában [alkalmazandó, jelenlegi változata szerinti] 15. cikkének (6) bekezdése előírja, hogy a hirdetések interneten történő közzétételére irányuló szolgáltatások nyújtói az állami adóhatóság kérelmére kötelesek átadni a rendelkezésükre álló azon információkat, amelyek a közzétett hirdetésekkel, valamint az azokat közzétevő személyekkel (hirdetők) kapcsolatosak. Az állami adóhatóság információkérése vitatásnak vagy az azzal szemben benyújtott kereseteknek nincs felfüggesztő hatálya.

- 16 Jelenleg tehát e rendelkezés már nem jelöli meg pontosan a személyek valamely konkrét csoportját, azaz nem azt írja elő, hogy a hirdetések interneten történő közzétételére irányuló szolgáltatások nyújtói kötelesek átadni azon információkat, amelyek az említett szolgáltatások igénybevételével hirdetéseket közzétevő *adóalanyokkal*, valamint az általuk közzétett hirdetésekkel kapcsolatosak.
- 17 A jelen ügyben nem vitatott, hogy a VID információkérésének teljesítése elválaszthatatlanul összekapcsolódik a személyes adatok kezelésével.
- 18 Az sem vitatott, hogy a VID-nek lehetősége van azon adatok gyűjtésére, amelyek a hirdetések interneten történő közzétételére irányuló szolgáltatások nyújtói birtokában vannak, és amelyek bizonyos adóhatósági intézkedések végrehajtásához szükségesek. A felperes hozzájárul a adóhatóság számára szükséges információk átadásához, feltéve, hogy a kérelem kibocsátására a GDPR-ben előírt követelményeknek megfelelően kerül sor.
- 19 A jelen ügyben tehát az képezi a vita tárgyát, hogy a VID mennyiben kérhet információt, valamint hogy korlátozható-e a kért információk mennyisége. Ezenkívül a jelen ügyben szóban forgó információkérésből kitűnik, hogy valamennyi információt legkésőbb minden hónap harmadik napjáig kell átadni, anélkül, hogy meg lenne határozva, hogy az említett kötelezettség meddig áll fenn.
- 20 A vita azzal kapcsolatban is fennáll, hogy milyen típusú információk értendők az információkérésbe, tekintettel arra, hogy a hatóságoknak a személyes adatoknak a GDPR 4. cikkének 2. pontja szerinti kezelését is magában foglaló gyakorlatának tiszteletben kell tartania az említett adatok védelmére vonatkozó uniós szabályozást (lásd: a Bíróság 2019. január 16-i Deutsche Post ítélete, C-496/17, EU:C:2019:26, 53. pont).
- 21 Az adózás rendjéről szóló törvény 15. cikkének (6) bekezdése nem írja elő, hogy az információkérésnek mit kell tartalmaznia. A VID azzal érvel, hogy neki minden érintettel kapcsolatban valamennyi adatra szüksége van. Az adóhatóság lényegében folyamatos és teljeskörű ellenőrzéseket kíván folytatni annak meghatározása céljából, hogy történtek-e eltitkolt ügyletek, végeztek-e be nem jelentett vállalkozási tevékenységet, valamint hogy szükséges-e konkrét adóhatósági intézkedéseket elfogadni.
- 22 A fent hivatkozott jogszabályi módosítás indokolása alapján meg kell állapítani, hogy már sor került az arányosságnak az adatvédelemmel kapcsolatos szabályozás szemszögéből történő értékelésére, azonban ellentmondások figyelhetők meg a GDPR által előírt követelményeket illetően.
- 23 A GDPR rendelkezéseinek a jelen jogvitával összefüggésben történő értelmezésével kapcsolatos kérdések nem képezték részletes elemzés tárgyát. Nincs kétség afelől, hogy az információkérésben hivatkozott adatkezelés a személyek széles körének alapvető jogait érintheti (mivel az információkérés nem jelöli meg pontosan a szóban forgó személyeket), ami miatt a szóban forgó

adatkezelés nem valósulhat meg a GDPR-ben meghatározott követelmények teljesítése nélkül. Ami a jelen ügyben szóban forgó információkérésről illeti, meg kell jegyezni, hogy annak indokolása hiányos, bár ezt a határozat indokolása bizonyos módon ellensúlyozza. Nem lehet egyértelműen levonni azt a következtetést, hogy az ilyen információkérés megfelelően indokoltnak és eseti jellegűnek tekinthető, valamint hogy az nem vonatkozik az „Idegenforgalom” rovatban foglalt valamennyi információra, mivel az adóhatóság lényegében egy folyamatos és teljeskörű ellenőrzést kíván folytatni.

- 24 A kérdést előterjesztő bíróságnak kétségei vannak annak megállapíthatósága felől, hogy a személyes adatoknak a VID által meghatározottak szerint történő kezelése összhangban áll – az adatkezelés céljának megfelelően – a vonatkozó adatvédelmi szabályokkal, a GDPR (31) preambulumbekkezdése értelmében.
- 25 A jelen közigazgatási peres ügyben meg kell határozni, hogy a személyes adatok kezelése átlátható módon történik-e az érintettek számára, hogy az információkérésben foglalt információkat meghatározott, egyértelmű és jogszerű célból kérték-e, valamint hogy a személyes adatok kezelésére a GDPR 5. cikkének (1) bekezdése értelmében csak a VID feladatainak ellátásához feltétlenül szükséges mértékben kerül-e sor (adattakarékosság).
- 26 Az említett elemek vizsgálata érdekében a GDPR-ben előírt követelményeket a jelen ügy körülményei alapján kell megfelelően értelmezni. A normatív aktusok nem tartalmaznak konkrét kritériumokat, amelyek alapján értékelhető, hogy az adatkezelő megfelelően biztosítja-e a GDPR 5. cikkének (1) bekezdésében foglaltak betartását (elszámolhatóság). A lett szabályozás nem tartalmaz pontosabb szabályokat azon kérdéskörrel kapcsolatban, hogy miként kell alkalmazni a GDPR rendelkezéseit a személyes adatoknak a jelen ügyben vitatotthoz hasonló kezelése esetén. Ennélfogva meg kell határozni azokat a kritériumokat, amelyek alapján értékelni szükséges, hogy a VID általi információkérés tiszteletben tartja-e az alapvető jogok és szabadságok lényeges tartalmát, valamint hogy a szóban forgó információkérés szükséges és arányos-e egy demokratikus társadalomban az Unió és Lettország költségvetési és az adózási kérdések tekintetében fennálló általános közérdekű célkitűzéseinek védelméhez.
- 27 Figyelembe kell venni, hogy a szóban forgó információkérés nem hivatkozik semmilyen, a VID által folytatott, a rendelet rendelkezéseinek értelmében vett „konkrét vizsgálatra”.
- 28 Az említett információkérésben a VID nem konkrét személyekről, hanem minden olyan érintettől kér információt, akik a portálon a „Személygépkocsik” cím alatt hirdetésekkel tettek közzé; ezenkívül azt kéri, hogy az említett információt legkésőbb minden hónap harmadik napjáig adják át (azaz, hogy a felperes a VID számára adja át az előző hónapban közzétett hirdetésekkel kapcsolatos valamennyi információt).

- 29 A fentiekre tekintettel a kérdést előterjesztő bíróságnak kétségei vannak annak megállapíthatóságát illetően, hogy a nemzeti hatóságok részéről történő ilyen eljárás összhangban áll-e a GDPR-ben előírt követelményekkel.
- 30 Annak eldöntésekor, hogy szükséges-e előzetes döntéshozatal céljából kérdéseket előterjeszteni az Európai Unió Bíróságához, a kérdést előterjesztő bíróság a következőket vette figyelembe:
- 1) a GDPR helyes értelmezésével kapcsolatos kétségeket;
 - 2) az európai uniós szabályozás helyes értelmezésének fontosságát a jogszabályoknak a tagállamokban történő egységes alkalmazása céljából;
 - 3) olyan, konkrétan meghatározott feltételek hiányát, amelyek alapján értékelhető, hogy az adatkezelő megfelelően biztosította-e az adatkezelésnek (ideértve az információk megszerzését is) a rendeletben előírt követelményeknek való megfelelést;
 - 4) az Európai Unió Bírósága által adott értelmezés döntő jelentőségét a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő közigazgatási jogvita megfelelő és méltányos elbírálása tekintetében.